

Előfizetési árak:

Egy évre 4 forint.
Fél évre 2 forint.
Negyed évre 1 forint.

Szerkesztőség:

Kurcaparti-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU HETI KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve

a lap egy oldala 18 helyre van beosztva. Egy hely ára bélyegdíj nélkül 90 kr. Bélyegdíj minden beiktatástól külön 30 kr.

Nyiltér-ben

minden egyes sor közlése 30 kr. Bérmentellen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen minden szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

SIMA FERENC.

Egyes szám ára 8 krajcár.

Haladjunk tovább!

Pár nap múlva át lesz adva a vasut a közforgalomnak, s ezzel meg lesz nyitva Szentés számára az egyedüli biztos ut a város fejlődéséhez, előhaladásához.

Örömmel telik el lelkünk, ha e nagy alkotás mellett, az apróbbak során végig tekintünk, melyek fényesen hirdetik Szentés rohamos fejlődését, s városunk haladása feletti igaz örömlnkét csak fokozza az, hogy minden, ami itt a város emelése érdekében történt és történik: nem idegen hatalom nyomása, nem mások támogatása, segítsége mellett, hanem történik minden saját népünk korszerű igénye folytán, saját erőnkől és áldozatkészségünk által.

Ez az, mi Szentés mai haladására rásütü az igazi erkölcsi és értelmi színvonal bélyegét; ez az, mire méltán büszkék lehetünk.

Alkotásaink között kétségtelenül a vasut volt legszükségesebb, e nélkül ma, a gőz és villám korszakában, egyetlen város sem fejthet ki népe anyagi jobbléte s ez egész város egyetemes fejlődése érdekében kellő tevékenységet. A vasut ma a népek megélhetésének a legfőbb rugója. — Ezt megteremtettük, s bár egyelőre a városi közpénztár terhére, de bizton remélhetjük, hogy ez a vasut jövedelmez annyit, mennyi a rá fölvett kölcsön törlesztésére szükséges, s így ezen legnagyobb alkotásunk nem fogja sokáig terhelni közönségünket.

Bármiként legyen is azonban a dolog, egy tény, s ez az, hogy városunk haladása felett érzett örömlnkét van egy nagy csorba, mely folyton és állandóan s annál nagyobb mértékben zavarja, minél inkább teljes megelégedést akarunk érezni eddigi alkotásaink felett.

A városháza alakjában ugyanis folytonosan előttünk áll egy nagy kérdőjel. — Hát ez meddig marad még? — Hát ezt mikor fogjuk megcsinálni? — Ez a kérdés nem hagyhatja nyugodni azokat, kik városunk haladásának a zászlóvivői; de ne is hagyja nyugodni mindaddig, míg a többiek után azt is el nem mondhatjuk, hogy: no végre meg van a városháza is!

Azt tudja, érzi mindenki, hogy ez az állapot nem tarthat így soká. A városnak gondoskodnia kell arról, hogy összes hivatalai elhelyezhetésére egy alkalmas városházát építsen.

Az eszmének, tervnek nincs, nem lehet ellene senki; de mégis ha felmerül a kérdés, hogy építsünk, a felelet rá, hogy igen, építsünk, de miből?

A közteher már oly nagy, hogy ennek fokozása nem tanácsos. S ez komoly, elvitázhatlan igazság. — S ennek dacára városházát építenünk kell; mert az nem lehet így, nem maradhat tovább, hogy a városi adminisztráció 5—6 helyen legyen szélylyel a városban s legnagyobb részben szégyenteljes odokban: mert egyes hivatalos helyeket tisztességes szobának nevezni a legnagyobb fantasiával sem lehet.

A városháza építése tehát el nem maradhat, ez ma a város legelső és legfőbb feladata. Ez a feladat kell, hogy a kötelességérzet teljes súlyával nehezdedjék a városi képviselőtestület minden egyes tagjára kivétel nélkül.

Mint tudjuk, a városi tanács a jövő évi költségvetéssel kapcsolatban a városháza építése iránt indítványt fog a közgyűlés elé terjeszteni. S kérni fogja a közgyűlést, hogy most már végleg határozza el a városháza építését. — A tanácsnak reménye van az építést keresztülvinni anélkül, hogy a mai közteher csak egy krral is emelkednék. — Ez oly kilátás, mely kétségtelenül siettetni fogja az építés elhatározását és annak gyors foganatosítását. Javaslatba lesz ugyanis hozva, hogy a csordajárású földek jövedelmét válassza el a város a többi jövedelmektől és ezt fordítsa a városháza építésére, s tartsa ezt fön e célra mindaddig, míg a városháza építése folytán fölveendő kölcsön le nem lesz törlesztve. — A helyzet ugyanis a jövő évi költségvetésnél az, hogy a csordajárású földek hasznának kivétele mellett sem kell a mainál nagyobb kirovást tenni.

A mai terhelhetés korlátai között is van tehát egy erős fundamentum a városháza kiépítésére. — Erre rá kell állnunk.

Az ut biztos a cél felé.

Az utolsó ember is oda törekszik, hogy saját hajlékában hajthassa le fejét. A zsellérélet még ezt is nyomja, s hatványozott erővel igyekszik ettől szabadulni. — Hát egy városnak, mely nemcsak hogy öntudatos kormányzat alatt áll; de minden léptét, nyomát különben is haladás jellemzi: nem volna célja az, hogy saját házából kormányozza dolgait?

Szentésnek igenis célja ez. Vessük össze tehát erőnkét, s dolgozzunk e cél felé úgy, hogy a jövő évet ennek betetőzése tegye ránk nevezetessé!

— **Mozgalom a társulat egysége ellen.** Makón és a Körösön nagy előkészületek folynak, hogy a körös-tisza-marosi ármentesítő társulat egysége megbontassák, hogy ezen, az 1881-diki nagy árvíz alkalmával egységes védelemre utalt nagy érdekeltég három kis társulattá szakittassék,

Akik az 1881-diki árvizet, itt, átéltek, azok tudjuk, hogy a kormányt akkor a nagyon is kétségbeesztő közös helyzet közvetlen tapasztalata vitte rá, hogy ezen egységes védelemre utalt nagy ártéri öblözetet, amint azt különben a törvény s a közös védelem elutasíthatlan feltétele is megköveteli, egy nagy, erős társulattá alakítsa, mely a három nagy folyóról támadható, bármily veszélylyel szemben, egymásra támaszkodva, teljes erőt legyen képes kifejteni az árterület megmentése érdekében, vagy ha ez már lehetetlenség volna, s a katasztrófa bekövetkezett: az árvíz által sújtott ártéri birtokosokat ért csapás enyhítésére, a veszélyt kikerülte területek terhelhetésével, nyújtasson és nyújtson segélyt. Mint aminő lesz most a kistiszai szakadás folytán előntött területekre eső ármentesítési költségnek egy, vagy két évre leendő elengedése.

Ez a szempont képezte az 1881. LII. t. c. megalkotásának alapját, s ez a szempont fogja állandó és eltérhetlen kapesát képezni a körös-tisza-marosi nagy ármentesítő társulat megbontatlan egységének. — S azon százezreknek kenyerét érintő nagy érdek, mely ezen társulat egységében találja teljes garantiáját, soha eszünkbe nem jut félteni azon mozgalomtól, mely erre nézve kezdettől fogva élénk képviseletet nyert a Körösmentén, s most képviseltetni készül Makón.

A társulat egysége mellett nincs szükség argumentálnunk; mert a közös veszélynél nagyobb argumentum nem lehet; de számolnunk kell azokkal az okokkal, melyek jobbról és balról a szétválási törekvéshez szolgáltatják az anyagot. — A Körösmentiek kezdettől fogva azon eszmét képviselték, hogy miután a körösi vidéket nem fenyegeti veszély egy tiszai szakadásnál, tehát nekik nem érdekük a tiszai védekezésre befolylni, s így nincs rájuk fönnforgó oly védelmi ok, mely őket a körös-tisza-marosi társulat közös sorsára utalja. S ha vesszük a körösiek indokát, akkor be kell látnunk, hogy az ott táplált fölfogás a körösi érdekeknek elég hű képviselője; de az éremnek van ám másik oldala is, s ez az, hogy bár igaz, miszerint a körös-mentét nem fenyegeti a tiszai víz; de annál inkább fenyegeti a körösi víz a tiszaiakat, s így a helyzet az, hogy: hiába van a Tiszánál bármily erős töltés és költséges védelem, ha a körösiek nem védekeznek; a víz innen előnti a tiszamenti földeket. Ha tehát a körösieknek nem érdekök a tiszai védelemre befolylni, annál inkább érdekük ez a tiszaiaknak.

S miután a törvény azt mondja, hogy egy ártéri érdekeltég képez oly terület, melyet az árvíz ellen semmi természetes magaslat nem választ el egymástól, annál fogva, tekintve, hogy az 1881-diki árvízmagasság mellett a Körös-Tisza és Maros között Békéstől Apátfalváig minden természetes választóvonal megszűnt, így ez a terület együtt természetesen és törvényesen képez egy nagy érdekeltéget. — A közös érdek eszméjével szemben a Körösmentén táplált kifogás tehát elesik. Erre támaszkodni jog és törvényszerint nem lehet.

A társulati közös teherhez való hozzájárulással szemben pedig az a kifogás a körösi részről, hogy miután a körösmentén nem lettek oly nagy és erős töltések építve, mint a tiszamentén, annál fogva nem méltányos, hogy a terhelhetés egyforma legyen. — Igen, de a körösmentén még közel egy milliót kell beépíteni, s a körösi vonal majdnem akkora, mint a Tisza és marosi töltése, s így itt, veszély esetén,

sokkal nagyobb költséggel járó védelmet kell kifejteni, mint a tiszai bármelyik szakaszon, sőt ugy lehet, hogy mind a két szakaszon. — Így, ezeknek egybevetésével szemben, a terheltség egyformasága ellen elfogadható kifogást támasztani nem lehet.

A körösi mozgalom tehát lehet ugyan népszerű; de komolyan elfogadható érdemi okkal nem bír. — A makói mozgalom pedig a pusztá ellenzékieskedésnél nem egyéb. — Makón nagyobb az ártéri költség, mint az egész ártérben bárhol. — Ennek oka első sorban onnan van; mert a makói terület az egész ártérületen a legmélyebben fekszik. — Makót előtti a Körös, Tisza, Maros egyformán. Természetes tehát, hogy az ő védelmi érdeke fokozott. S nagy a makói ártéri költség; mert ott legmagasabb a kataszteri tiszta jövedelem. De hát ha Makón jobbak a földek, magasabb a mezőgazdasági kultúra, s ehez képest magasabb a kataszteri tiszta jövedelem: akkor azt hisszük, hogy ott e tekintetben is nagyobb az árvédelmi érdek, s ha ehez aránylag nagyobb az ártéri költség, ez egészen természetes.

Ez a helyzet jobbról és balról, és éppen ezért nem bír értékkel, csak a köznyugalmat és egyetértést, s az egyetértésben rejlő erős védelmi adminisztrációt veszélyeztetik ezek a szétbontási törekvések.

Értsük meg egymást, s ha van oly kivételes érdek, melyet a közös érdek nagyobb sérelme nélkül orvosolni lehet, hát orvosoljuk; de ne törekedjünk utopiákra.

Boszniából.

Prjepolje, 1887. sept. 7.

Tekintetes szerkesztő ur!

A napokban ritka látványosságnak volt szemtanuja Prjepolje város lakossága. A Lim folyón építendő hid alakjára tették a török szertartással.

Délelőtt 9 órakor dobszó riasztott fel csendes foglalatosságomból. A kíváncsi közönség a város minden részéből özönlött a hely felé, hol már mintegy 4 hét óta szakadatlanul munkálkodnak a hidlábak alapjának ásásával. Odaérkezünk már a város előbbkelő agái és bégei, valamint saját tisztjeink

is, díszbe öltözve vártak a szertartás kezdetére, majd a török és szerb tanuló ifjuság vonult ki s foglalt helyet a gödör két oldalán, az egy század fegyveres török katonaság pedig saját zenekarával a gödör jobb oldalán vett állást, míg az üresen maradt tért a mindent tudni és látni vágyó magyar bakák foglalták el.

Nagyon meglepte figyelmemet két, vörös festékkel keresztül-kasul csikozott hatalmas kos, melyet egy óriás török hentes tartott szarvánál fogva. Ezek valának ugyanis a kijelölt áldozatok s csak azt voltam kíváncsi megtudni, vajon miként fogják azokat feláldozni? de kérdéseimre nem kaptam kielégítő választ. A magyar bakák fontoskodó arccal találgatták, hogy a két áldozat bizonyosan az alapzatba falaztatik be; de nem úgy történt.

A szertartás kezdetén három török pap lépett a gödör szélén hosszába fektetett deszkára, hova két oldalt mintegy hat lépés távolságra egymástól két szikladarabot hengerítettek, ezek mellett féltérde ereszkedve, két óriás török mészáros szarvainál fogva tarták az áldozatokat. Ezután a legidősebb pap papirtekereset vett elő, melyről imát olvasott elő. — Közbe-közbe a török tanuló ifjuság énekelt s katona kürtök harsogtak. Mintegy félóraig tartó ima végeztével, a két kos nyakát elmészelték. A piros vér sugárként lövelt a mely gödörbe, pirosra festve annak oldalát. Utána a két szikladarabot lökték a mélységbe, mire a katonaság fegyverrel tisztelt, s a zenekar valami Himnus-félet játszott, — török és szerb tanulók pedig megható dallamu éneket énekeltek, miközben Selim, Selmanevic bégek és a polgármester dobtak egy-egy követ az alapzatnak megásott gödörbe. A kódobás példája elragadt a vállalkozó szellemű magyar bakákra, valamint később az egész bámuló közönségre is, s megeredt a közápor minden oldalról, még pedig oly veszedelmes mértékben, hogy a török pap ijedtében a rögtönzött fafödélzet alá bujt, a polgármester ur pedig, ki szinte valami szónoklatfőlet szándékozott tartani, utóvégre is szitokban tört ki. A lárma és dobálózásnak végre is a boeskoros csendörök erélyes fellépése vetett véget.

Ezután következett az áldomásívás. Török és saját tisztjeink között egyre-másra ürültek a pezs-

gős palackok, az agák, bégek, kadik és tudja Isten mik pedig nagyon kényelmetlenül feszelegtek karoszkókben, melyen ülni teljes 3 óra hozzat kárhóztatva valának. Nem érezték magokat jól, hogy lábaikat alájok nem szedheték.

Egy öreg, félszemű dobos kiméletlenül verte nagy dobjának mind a két fenekét, mi hivatva látszott lenni a munkás nép jó kedvét is feleleveníteni. Csakhamar össze is szedte magát 8 fiatal ember — e falu legényei — s körbe fogódzva, úgy járták a kólót a kavicsos talajon, hogy öröm volt nézni. Míg ezek itt taposták a kavicsokat, addig a Lim tulsó partján néhány suhanc sokkal különlegesebb mulatsággal igyekezett a néző közönségnek szórakozást nyújtani.

Bátor sport-fickók (14—16 évesek) ugyanis Ádám apánk kosztümébe öltözve, egy, a folyóba kiszögellő szikla tetején járták kedvenc táncukat, míg egyszerre, mintegy vezényszóra, hatalmas „hurrah” kiáltással, 8—9 méter magasból vetették alá magokat a vízbe, melylyel kezdetét vette a versenyszás, természetesen minden díj nélkül. Mindezek után a nép lassanként hazaballagott; de az öreg dobos azért egy világot meg nem szűnt volna kétfenekű dobját ütni, melylyel késő éjjelig zavarta a tücskök egyhangu zümmögését.

U. M.

Világfolyása.

Hazánkban a politikai elmékedések legérdekesebb tárgya mostanság a király utazása, annak jelenetei s legfőképen ama válaszok, melyeket a király az eléje járult s üdvözlétére megjelent küldötteknek adott. A nyitrai választások fölött általános volt az öröm, s azokban semmit sem kifogásolt a sajtó; mert ami bennük foglaltatott, azokkal megelégedett s hamarjában nem talált semmi olyast, a mire nézve kívánta volna, hogy az is benne lenne. De mára a szép öszhangot megzavarta a csáktornyai találkozás, melyből az látszik ki, hogy a monar-

TÁRCA.

Petőfi mint családapa.

Arany János hatrahagyott iratainak*) igen jeletékeny részét képezik a levelezések. A nagy költő, mindjárt föltünése után, az irodalom és közélet csaknem minden jelesével összeköttetésben állt, s a velük folytatott levelesere újabb történetünk egyik legmozgalmasabb korszakára s ebben a kiváló emberek egész hosszú sorának jellemére vet élénk világosságot.

A hang őszintesége s az előadás keresetlen volta által tűnnek ki különösen Petőfi Sándor levelei. A költő egész lelkülete és gondolkozásmódja fölül elöttünk ezekben a majd komoly és lelkesedéssel teljes, majd pajzán, majd ismét minden tartózkodás nélkül kiméletlen levelekben; s erős meggyőződésünk, hogy Petőfi életrajzát csak az írhatja meg, a ki őt a barátaival való érintkezés után tanulta ismerni. Arany Jánoshoz intézett sorai különösen jellemzők és tanulságosak. Nemesak politikai hitvallását és irodalmi nézeteit helyezik tiszta világításba, hanem egyéni jellemének megalkotásához is élénk színeket szolgáltatnak.

A csak imént közzétett levelek után (8-ik füzet) Petőfivel, mint családapával kötünk ismeretséget. Jellemének eddig kevésé méltatott oldala tűnik élénk, midőn a kis fián rajongó szeretettel csüggő, érette aggódó, minden áldozatra kész apát látjuk. Ez a szilaj, szenvedélyes lélek, kit a gyanu legkisebb árnyéka, egy elejtett szó oly könnyen fölingerel, ki holmi csekélység miatt kész legjobb barátaival hirtelen szakítani, s a ki végül a boldogsággal kecsegtető családi élet küszöbén minden habozás nélkül dobja magát a csaták viharába; gondolkozóba esik, izgatóttá lesz, ha kis fiának sorsára gondol, érdekében

*) Kiadja Ráthi Mor négy kötetben. Egy-egy füzet ára 40 kr.

sűrű levelezéseket folytat s még a legválságosabb pillanatokban is csak érte aggódik.

Petőfi Zoltán, a nagy költő egyetlen fia, 1848. december 15-én, déli 12 órakor Debrecenben született a Harminczad-utcában, az Ormós szabó házában, melynek kapujára ez vala írva: „A ki bejött ez udvarra, legye be az ajtót, mert kimegy a disznó”. Petőfi az örvendetes esemény közlegése fölül már dec. 1-én értesíti Arany Jánost: „Ohajtva óhajtom látni cserfakoszorus füleidet, aztán meg a keresztfiatok, vagy leányotok is meg lesz 15-ike táján”; a nagy napon pedig ezt írja neki: „Kedves barátom, csak két szót írok: apa vagyok, a többit olvasd a fehér papirosról, szintugy leolvashatod, mintha ráírnám. Ma déiben született fiam, kit holnap vagy holnapután fognak megkeresztelni. Keresztapja és keresztanyja bizonyos Arany János és Arany Jánosné lesz. A fiu neve Zoltán. Ölelünk benneteket! szerető barátod *Petőfi Sándor*.”

A gyermek oly gyöngé, oly kicsiny, mondhatni alaktalan volt, hogy atyja az első pillanatban halva születettnek vélte. Harmadnapos korában megbetegedett s a betegség még inkább elesigázta; de nem sokára felgyógyult s azután folyvást, szemléatomást gyarapodott. A költő azonban nem sokáig gyönyörködhetett gyermekében; kötelességei Erdélybe, a hadsereghez szólították. Mit tevő legyen most Zoltánjával, mit a folyvást betegeskedő, gyöngé anyával? A keresztzűfőkre gondolt, s 1849. január 7-én leveleiben szokatlanak mondható komoly hangon írja Aranyak: „... Mielőtt hazámat menteném meg, meg kell mentenem családomat, és ezt a ti segítségetek nélkül talán nem tehetem. Azért figyelj. Nem kérlek, mert ha barátom vagy, kérelem nélkül is teljesíted, a mi tőled telik; ha barátom nem vagy, kérelmemre sem fogsz tenni semmit, és én nemesak hiszem, de tudom, hogy barátom vagy, tehát minden kérelem nélkül előadom szándékomat. Feleségemet, mihelyt egy kicsit fölépül, gyermekével együtt hozzád

szállítom jobb idők bekövetkeztéig, bizván őket a ti gondjaitokra. És ebben, úgy hiszem, semmi nehézség sincs, ez megtörténhetik, de a földolog az, a mi következik. Nekem, meglehet, hogy távoznom kell, s nem tudom mikor? tán ha ma nem, holnap napam is haza fog menni, mert tegnap úgy összezesztünk, hogy csaknem pofozásra került a dolog, sőt ennél is többre. Feleségem tehát egyedül maradhat itt gyermekével, s egyik oly tehetetlen, mint a másik, és nem lesz senkijök egész Debrecenben. Azért (ha engedik körülményeitek!) küld, vagy hozd ide komám-asszonyt, hogy együtt legyen feleségemmel vagy két hétig, mikor aztán Szalontára mehetnek mind a ketten, sőt hárman, vagyis harmadfele. Ha nem jöttek, nem fogok zúgolódni, mert tudni fogom, hogy teljes lehetetlen jönnötök; ismerlek benneteket. Sőt még azt is hozzá teszem: ha jöhettek, de csak igen nagy áldozattal, ugy ne jöjjetek, mert nem tudom, leszek-e valaha képes nektek ilyen nagy áldozatot meghálálni? legfőlebb annyit ígérhetek, hogy a költséget levonom abból a pénzből, melylyel én tartozom nektek. Többet nem szólok erről. Zoltán fiam csokolja keresztanyját, kedves keresztapjának pedig nagyokat prüsszent Én meg azt izenem neki, hogy minél előbb írja meg a verset rája, ha még oly podagrában, vagy lethargiában van is. Isten veletek mindnyájatokkal! Tisztelünk, csokolunk illendőképen, s elvárunk benneteket akár személyben, akár levélben, amint lehet. Én pedig vagyok kedves — komád *Petőfi Sándor*.”

Arany János e sorokra, pár nappal később (január 12.), az igaz barát előzékenységével válaszolja: „Hogy kedves komám-asszony és kisdede nálunk, míg a véz minket is el nem sodor, kitelhető szives ápolásban fog részesülni, erről szó sincs. Régen megszoktuk már egymást úgy tekinteni, mint egy család, s a mi a mienk, az a tietek is egyszersmind és viszont. A mi a költőzködés módját illeti, ha Petőfi Sándor, akkor, midőn neje utazható állapotban leend,

chia, vagy legalább is magyar birodalom összes nemzetiségei között a horvát az uralkodóház igazi elkényeztetett gyermeke. A lapok többnyire fájdalmas hangon adnak kifejezést sajnálkozásuknak, hogy az alkalom el lett szalasztva a horvátok megintésére, sőt az egész jelenet hatása épen ellenkező, vagyis: a horvátok további fölbátorodása lehet. — A kínos benyomást, melyet az esemény a magyar hazafias érületben előidézett, a „P. N.” a következő megjegyzéssel kíséri: Már maga az, hogy a horvátok a maguk nemzeti nyelvén szólhatnak ahhoz, aki azt a koronát viseli, melyhez Horváthország is tartozik; már maga ez igen érdekes dolog lehet a horvátokra; mert ki van fejezve, el van ismerve ebben az a nagy politikai jog, mely a horvátok nemzeti nyelvét megilleti. S ha a magyar király horvátul felelt volna nekik, hát a felett a magyar nemzet soha egy percig sem esett volna gondolkozóba; mert a magyar nemzet nem irigylő a horvátoktól azt, ha a magyar király horvátul válaszol az ő üdvözlőkre; de a felett igenis mélyen gondolkozóba esik, hogy a magyar király németül válaszol a horvát küldöttségnek, noha a magyar kormány férfiai veszik körül s Magyarország területén áll. Meltán fordulhat tehát panasznunk a korona tanácsosai ellen, hogy miért nem találtak jobb megoldást, midőn minden megoldás jobb lett volna, mint ez. Mert az a tény, hogy a király németül felelt a horvátoknak, majdnem annyit jelent, hogy azt a gyűlöletet, mely Horváthországban minden ellen meg van, ami magyar, a magyar állameszme legfőbb képviselője is tudja. S ennek dacára sem felelt magyarul. Ez az, ami a magyar nemzetnek sohaját kihívja; mert mily szép alkalom lett volna most, — Magyarország területén fogadván a király a horvát küldöttséget, — a magyar király ajkára magyar nyelven oly szavakat adni, melyekből Horváthország meg-

tanulhatta volna, hogy boldogulása csak a magyar állameszme üsztelete által képzelhető.

A csehek még miúdig nem szüntek meg ellenünk, illetve mezőgazdasági és ipari terményeink ellen agítani, sőt legújabbán egy pár cseh város a magyarok elleni izgalom hevében elhatározta, hogy a magyarországi terményekre külön beviteli vámot vet ki. Így Trebitsch és Borovano községe. Persze hogy ez a közös vámterület mellett nem járja. Legújabbán Borovano községe minden darab magyar sertésre 3 krajcárt, s minden eladott magyar sertéstől 20 kr. illetéket állapított meg. Trebitsch város kezdte a példaadást. Az osztrák kormány átiratot intézett a magyar kormányhoz, melyben tudatja, hogy a magyarországi termények ellen némely cseh körökben megindított agitációt a leg-
határozottabban rosszalja, s hogy a monarchia másik államának terményei megadóztatásában a vám és kereskedelmi szövetség megsértését látná, miért is rendeletileg meghagyta a cseh- és morvaországi helytartónak, járja utána, való e a hír, hogy Trebitsch községe elhatározta a magyar örlemények és sertések megadóztatását, és ha igen: semmisítse meg a határozatot s általában akadályozza meg egész befolyásával hasonló határozatok hozatalát.

Bulgáriában semmi fejlődés a kibontakozásban. A bulgár válság hosszú története mindössze ismét egy meghiusult tervezettel gazdagodott. Ernroth tábornok küldetéséből ugyanis nem lesz semmi, alkalmasint Németország magatartása miatt. Az orosz hadi biztos tehát nem megy Bulgáriába, ez egyelőre biztosnak látszik, a többi épügy egy vajudásteljes korszakra van bízva, mint az eddigi bulgár események egész menete, melyekre nézve Európa tanácstalan. Legjobb is volna, ha nem háborgatnák Bulgáriát. — Egy hónapja már, hogy Ferdinánd fejedelem Bulgária földjére lépett s az ország

kormányának gyepüljét kezébe vette. Nem lehet állítani, hogy a fiatal fejedelem, az általa elvállalt nehéz feladattal szemben, bármely oldalról támogatásban részesült volna, annál szebb tehát, hogy annak dacára is a helyzet ura tudott maradni. — Szófia hírek mitsem tudnak a fejedelem elutazásáról, annyival inkább; mert a fejedelem jelenlétére szükség van Bulgáriában; ellenkezőleg azt írják, hogy Ferdinánd fejedelem meg akarja látogatni országa azon részeit is, ahol még nem volt. — A választási mozgalmak is megindultak Bulgáriában s úgy látszik, hogy az orosz-barát párt nem fog térhez jutni.

A sokat emlegetett francia próbamozgósítás is megtartott az elmúlt héten s az elért eredménnyel a francia kormány teljesen meg van elégedve. E próbamozgósítás ugyanis beigazolta, hogy 24 óra alatt az összes francia haderő összpontosítható, ami egy váratlanul kiütött háboru eshetőségével szemben nem csekély jelentőségű dolog.

Olaszországban, tekintve, hogy közeledik az az évszak, amelyben az afrikai éghajlat már kevésbé veszedelmes az olasz katonaságra nézve, a közvélemény újból melegen kezd érdeklődni a küszöbön álló abisszínai expedíció iránt. Ugyanis, mint Rómából jelentik, az Afrikába szánt külön hadtest szervezése erőteljesen halad, s az önkéntes jelentkezések oly számosak, hogy a tervbe vett létszám már is túlfedezve van.

Helyi és vegyes hírek.

— **Vasutunk** műtanrendőri bejárása, esetleg ezzel egyidejűleg a vasut ünnepélyes megnyitása, a ministerium által — nem, mint lapunk mult számában írtuk, f. hó 19-re, hanem — *folyó hó 22-ikére tűzött ki.* A vasutnak ezen első, hivatalos bejárása, a város részéről egész ünnepélyességgel fog megtartani. — Az ünnepély programját a vasut-

még Debrecen magas kőfalai közt degál, akkor ő fog bizonyosan Szalontára szánakáznai. De ha már akkor ott nem lehetne? Várjunk csak! — Ha nincs Debrecenben oly meghitt embered, kinek örökdede alatt nőd e kellemetlen utat megtehetné, megírod, öcsém, bizonyosan a napot, melyen tul Debrecenben maradnia nem szükséges, s ha csak én az inaimat bírom, — vagy rectius — az inaim engem bírnak, akkorra bemegyek, illetőleg bemegyünk. De minthogy igen szeretnélek tégedet még egyszer s talán utoljára Szalontán látni, ezen esetet (hogy t. i. én menjek a kis komámért) tedd szükségtelenné az által, hogy maradj egy pár nappal tovább Debrecenben (s miért ne lehetne ez?) és hozd el magad, mihelyt veszély nélkül lehet. — Ha jó ut (pláne szánut) lesz, Szalonta Debrecentől nincs nagyon messze, mert az ember nem kerül Váradnak, hanem Szent-Márton alatt letér és Sass, Szakál, Ugra, Geszt helységeken keresztül egyenesen Szalontára jó, mint ezt a mappa bölesen megmutatja. De rossz utban világért sem tanácslom ezt az utat, annál kevésbbé, mert fogadót sem talál az ember rajta. Ergo okosan.*

Ez a levél napokig válasz nélkül maradt, s Arany már boszankodni kezdett, hogy Petőfi egy „betűre sem érdemesíti;” annál is inkább, mert Egressyektől is megizenték, hogy Aranyé el fog menni, csak tudassák: mikor menjen. Petőfi ellidégülését látta a hallgatásban s elérzékenyülve panaszkodott Szendrey Juliának, midőn február 14-dikéről végre megérkezett a várva várt válasz. S abban a hallgatás inagyórázata: „Jelenleg mint futár vagyok Debrecenben s egy pár nap mulva ismét lódulok vissza. Feleségemet s fiamat, mikor Erdélybe mentem, hozzátok akartam vinni, csak az utolsó napon határoztuk el, hogy itt maradunk Debrecenben és ez volt mindnyájunk szerencséje, mert Szalontáig mindketten elfágytak volna. Itt laknak Vörösmartyéknál, mindkettő egészséges; feleségemtől ne vegyétek rossz

néven, hogy nem tudósított benneteket, szegény, semmit sem tudott csinálni bujában. Képzeltetek napjait, melyeket itt töltött, míg én a csatatéren voltam. S hogy én nem írtam nektek Erdélyből, azon sem fogtok főnakaadni, ha megmondom, hogy feleségemnek is csak egyetlen egy levelet írhattam, az események rendkívüli összetolulása miatt. Hogy szerettek benneteket, bizonyítja e levelem, bármily rövid lesz . . . nem gyerekség csak néhány perccel is kiszakítani időmből, midőn az oly rövid s a boldogság szárnyain oly gyorsan repül. Tudod, mindig édes volt előttem a családi élet, de soha oly édes, mint most, midőn elmúlt esaták után és új esaták előtt ölelhetem feleségemet, fiamat. Isten veletek!”

A viszonyok azonban ugy alakultak, hogy Petőfinek családját már február 22-dikén az Aranyék pártfogásába kellett ajánlani. „Feleségemnek — írja — minden áron hozzátok kell mennie; magam szeretném őt Szalontára kísérni, de ő holnap még nem indulhat s nekem holnap mennem kell Erdélybe. Ha egy kis barátság van bennetek, megteszitek értünk, hogy bejöttök, mihelyt jöhettek e levelem kézbe kerülte után, s elviszitek magatokkal feleségemet és gyermekemet. Igen-igen kérlek erre; hogy őket aztán gondjaitokba ajánljam, az felesleges. Én Bemhez megyek vissza.” Ugyanekkor utóiratban kéri Aranyékat, hogy jóféle bundákból annyit vigyenek, a mennyit csak összeszerezhetnek.

E levél folytán Aranyé azonnal Debreczenbe sietett s magával vitte Szalontára Petőfi családját: a nőt, gyermeket és dajkát.

A költő, noha most már biztonságban látta övét, nem késik azokat minden alkalommal a jó barát gondjaiba ajánlani. „Te Jankó — írja *Petőfi* Lugosról april 21-dikéről — vigyázz egy kicsit az én kis enyéimre, „ne quid republica detrimenti capiat;” még azt is megengedem, hogy a nevemben megcsókold őket, csak vigyázz rájuk, ámbár a milyen ügye-

fogyott fellownak ismerlek, inkább ő nekik kell reád vigyáznok.” Május 6-dikán, midőn atyja halálhírére nevével együtt Pestre utazik, arra kéri Aranyékat, hogy legyenek szülei kis fiacskájának, míg ismét szülei kezébe kerül, s a mint néhány nap mulva rajongásig szeretett anyját is eltemeti, rövid levelében az aggódo atyai szív türelmetlenségével kérdezi Aranytól: „Egészséges-e fiam? Írd meg ezt a legelső postai alkalommal.”

Petőfi Zoltán május végeig maradt Szalontán Aranyénál. Atyja 27-én ment érte, hogy Pestre s onnan az orosz beütéskor, júliusban M.-Berénybe vigye.

A költő itt, Orlai-Petrius szülőinek házában látta utoljára nejét és vele Zoltánját, kit annyira dődelgett, hogy két hónapos korában megírta életrajzát és számára boldogult szüleitől megemlékezve, ezt jegyezte föl figyelmeztetésképen: „Oh fiam, ha felnősz, légy tisztelettel és szeretettel e két szent öreg emléke iránt, kik engemet oly végtelenül szerettek, s kik tégedet is, ha meg nem haltak volna, oly végtelenül szerettek volna, mint csak szerethet anyád és apád!”

A drága pénz.

— BESZÉLY. —
Írta: SIMA FERENCZ.
Folytatás. (24)

A titkos levél által agyonkínzott lelkennek az első pillanatban elégtételül tűnt föl apámnak azon kijelentése, hogy: olyan emberhez, mint a báró, nem ad nőül soha! — Ez jól van mondva, gondolám. — Nem vagyok kidobott portéka, hogy pár napi gyönyört és 50—60 ezer frt vagyont szolgáltatassak egy léha, könnyelmű embernek. — Kitérni a hitemből azért, hogy pár napi rang és címért, hitemet, életemet, boldogságomat, mint a hiúság hitvány bérét, eldobjam magamtól? Soha! Pfüj, hogy én ebben az emberben nem birtam fölföldözni az ördö-

ügyi végrehajtó bizottság a következőleg állapítja meg:

1. Szeptember 22-én d. e. 9 órákor bizottsági kiküldöttek találkozása a kunszentmártoni állomásnál a vonattal jövő vendégekkel, s ugyanonnan indulás Szentes felé a vonattal.

2. Megérkezés 11 órákor a szentesi állomáshoz, ahol a bejárás bizottságot Sarkadi Nagy Mihály polgármester a városi tanács és képviselőtestület élén fogadja.

3. Fogadtatás után a vendégek elszállásolása.

4. Délután 1 órákor társas-ebéd a nagyvendéglő termében.

5. Tánemulatság esti 9 órákor a nagyvendéglőben.

Az ünnepélyen ugy a ministerium, mint az államvasut igazgatósága részéről több kitűnőség fog részt venni. *Baross Gábor* minister és *Lukács Béla* államtitkár azonban, kiket küldöttségileg hitt meg a végrehajtó bizottság, nem jöhetnek le; mert éppen ezen időre esik *Ferenc József* magyar király öfelségének erdélyi útja, s a miniszter oda megy *Kolozsvárra* a király elé. Megígérte azonban a minister, hogy városunkat, — melyet vágy megismerni — rövid idő mulva meglátogatja.

A vasutügyi bizottság meghívta az ünnepélyre *Horváth Gyula* kormánybiztost, *Benický Ferenc* belügyministeri államtitkárt, *Törs Kálmán* városunk országgyűlési képviselőjét, kik le fognak jönni. Meg van hívva ezenkívül *Csongrád- és Jász-Nagykun-Szolnok* megye, valamint *Hódmezővásárhely* város törvényhatósága, a *tenyő-kunszentmártoni* vasutársulat igazgatósága, *Kunszentmárton* és *Csongrád* városa, *Mindszent*, *Szegvár*, *Mágocs* és *De-rekegyháza* községek.

Az ünnepély alkalmából rendezendő bál rendezését városunk legelőkelőbb intelligens ifjuságára bízta a végrehajtó bizottság, kiknek közreműködése teljes garancia a bál sikere iránt. Az ifjuság *Sarkadi Nagy Mihály* polgármesternét kérte föl a bálanyai tisztre. — Az ünnepély alkalmából rendezendő társas ebédén való részvétel végett a bizottság helyben aláírási ívet köröztet, ha azon-

göt. — Villámként járta át agyamat a gondolat, hogy most már vége van köztünk minden viszony-nak, nem leszek bárónő, nem lesz módom éreztetni senkivel rangom, társadalmi állásom előnyét, melyet bárónői minőségemben előre elképzeltem és hű lélekkel ismerőseim rovására félig át is éltem. Oda minden. Az egész egy szép álom volt, miből ébredésül csak egy marad meg: az emberek gunyja, és a kacaj, melylyel rövid éltű bárónéskodásomat kísérni fogják irigy barátom és ismerőseim. Megborzadtam jövőmtől, midőn erre gondoltam, s kezdtem visszatérni annak lehetőségéhez, hogy hátha az a titkos levél egy ördögtől jön, ki irigylit a boldog jövőt, mely rám várakozik, s kivetette ellenem a csaléket, melylyel a gyanu ördögének karjába dobhat, mely kísérni fog ébren és alva mindaddig, míg szét nem tépek minden köteleket, mely a báróhoz vonz.

Apám kijelenté, hogy jó, hogy ez a körülmény közbejött; mert ez a legjobb alkalom ugy tépni el a báróval való minden szövetséget, hogy a társadalom előtt mi maradunk fölül; mert nem várva be, míg a báró léha terve érvényesül, mi adjuk ki neki az utat. — A helyzetnek ez a képe — tetszett nekem. Tehát nem ugy fogok az emberek előtt állani, mint akit elhagyott egy báró, hanem ugy, mint aki elutasított egy bárót.

Ez egy pár percig hízelt hűségomnak. — S szerettem volna, ha az a visszautasító üzenet azonnal elmegy a báróhoz. — Ez az érzés azonban csak addig bírta idegeimet lekötöni, míg behízeltő, kedves alakjával meg nem jelent lelki szemeim előtt a báró, míg fülemben nem csendültek a szavak, melyeket a báró akkor mondott, mikor annak lehetőségéről beszeltünk, hogy apám megtagadhatja tőle kezem.

— Ugy is az enyém leszesz! — mondá a szeretet egész hevétől esengő hangon.

Hiszen, ha apám megtagadta volna tőle kezem,

ban valakihez az ívet tévedésből el nem vinnék, azt a főjegyzői hivatalon bárki aláírhatja.

— Az ünnepélyességet nagyban fogja emelni az, hogy városunk fiatal szépei a tőkei állomásnál virágokkal és koszorúkkal fogják várni a Szentesre jövő első vonatot, melyet Szentes népe örömtől dobogó szívvel vár.

— **Esküvő.** *Novobácky György* ártérfejlesztési mérnök a napokban tartá esküvőjét *Dettán Kiss Gizella* urhölgygyel, *Kiss Antal* m. kir. honvéd ezredes unokahúgával. Áldást, szerencsét kívánunk a szép frigyhöz!

— **A vasuti menetrend.** Mint lapunk múlt számában írtuk, a minister a kétszeres járatást elrendelte, eziránt f. hó 12-én meg is érkezett hozzánk a ministeri intézkedés. Lapunk múlt számában közöltük a menetrendet, ennél azonban helyre kell igazítanunk azt, hogy az első vonat nem d. e. 10 órákor, hanem reggel 8 óra 17 perckor ér Szentesre. A többi ugy marad, mint azt már megírtuk.

— **Halálozás.** *Csongrád* városának, a megyében egyik legismertebb s legderékabb polgárának, idősb *Tari László*, gőzmalom- és hajótulajdonos halálának híret vesszük lapunk zártakor. A boldogult, ki a város, s mondhatni az egész megye közszíntjét bírta, f. hó 16-án hunyt el hosszas szenvedés után. 60 éves korában. Temetése ma délután 4 órákor lesz. Béke legyen porai felett!

— **Tűzijáték.** Tisztelettel hozzuk a t. közönség tudomására, hogy f. évi augusztus 28-án, a jótékony négyesület által a hmvásárhelyi és tőpői árvízkarosultak javára rendezett *népünnepély* alkalmából elmaradt *tűzijáték* f. hó 18-án, vasárnap este 8 órákor tartatik meg a Széchenyi-ligetben. Belépti-díj: 20 kr. Gyermekjegy: 10 kr. Szentes, 1887. szeptember 14. *A rendező bizottság.*

— **A szentesi kaszinó** egyletnek a f. hó 11-re egybehívott rendkívüli közgyűlése szeptember 25-én d. u. 5. órákor, a társulat helyiségében fog megtartatni, melyre a tagok azon kijelentéssel hivattak meg, hogy ez újabb határidőben a közgyűlés a tagok számára való tekintet nélkül, meg fog tartatni. Az igazgatóság.

— **A Kurca-zsilip** biztonsága érdekében a társulat egy teljes biztonságot nyújtó körtöltést épített, melyhez mintegy 16 ezer köbméter föld szükséges. Ha e körtöltés kiépült, az igazgatóság a legmagasabb vizállásnak megfelelő vizet fog a zsilip és körtöltés közé bocsátani, hogy ezen víznyomással kipróbáltassék a zsilip ellenyomási képessége.

— gondolám, — s ő mégis elvenne, akkor nem kapott volna velem semmit. Ezt ő is jól tudá, s mégis azt mondá, hogy el vesz ez esetben is. — Hiszen ezt önzésből nem teheti? Ezt csak önzetlen, utógondolat nélküli szeretet mondhatja az emberrel, s ezt ő mondta, ő, ki mint esaló, mint hitelhagyott állt előttem. Hát lehetséges-e ez? — Nem ugy van-e, hogy valami ördög irigylit szerencsémre, elene van boldogságomnak, s az szövi most a hálót ellenem, illetve illenünk? — Hát ha ugy van! S miért ne lenne ugy? Hát mivel adott *Barkócy Béla* előttem okot arra, hogy gyanut tápláljak ellene, hogy kételkedjem szerelmében? — Soha és semmivel, egyetlen egy szóval se! Hát egy névtelen, bizonyosan rossz indulatból sugalmazott levél elég arra, hogy megsemmisítse egy ember iránt táplált, szent és változhatatlannak vélt hitünket?! Nem, nem! — gondolám és kezdtem magamnak szemrehányást tenni az ingadozásért, s kezdtem elrémülni az imént még megelégedéssel fogadott gondolatától, hogy apám elutasító levelet írjon a bárónak. — Nem, nem! Bűn volt ezen elhatározáshoz csak egy pillanatig is járulnom!

Apám hideg, megfontolt arccal ült az asztalnál, kezében a nyitott levéllet, s ugy tett, mintha azt újra, meg újra olvasná; én pedig tépelődtem lelket gyöttrő gondolataimmal. Anyám, mint egy angyal, nyugodt arccal ült az asztalnál. Őt egy cseppet se bántá a levél. — Ez így szokott lenni, — mondá. Én bízom a báróban, ő szereti Fánit. Nevetséges egy ilyen hitvány firkára felindulni.

— Nem, nem, — mondá apám, kit most egész más gondolat, a hitből való kitérés kérdése gyötört. Ebből a házasságból nem lesz semmi, bármiként legyen is a dolog.

— Lessz, lenni kell, — mondá anyám egészen határozott hangon, ki rendkívüli befolyással volt apámra,

— Ezen felül a jövő évben a zsilip elő- és utó-ágyazata is meg fog erősítettetni.

— **Szüret.** A Szentes város határában lévő szőlőskertekben a szüretelés kezdetének határnapja a megyei szabályrendelet értelmében a városi tanács által f. évi szeptember 26-dikára tűzött ki.

— **A jaksori és tehenesi** gátaknál, hol nagyobb árvíznel mindig nagy veszély volt, a kunszentmárton—mindszenti szakasz-igazgatóság tégla-burkolatot épített. A burkolat építését ifju *Kovács János* vállalta el.

— **Szentes város** községi iskolaszékének elnöksége felhívja a tanyai területeken lakó szülőket, hogy tanköteles gyermekeiket folyó évi szeptember hó 25-ik napjától october 3-ik napjáig az iskolába beírassák, mert a tanítás a tanyai iskolákban f. évi october 3-án okvetlenül meg fog kezdetni. Kik ebbeli kötelezettségüknek eleget nem tennének, azok irányában a népoktatási 1868. évi XXXVIII t. cz. 4 §-ában kiszabott büntetés fog alkalmazásba vétetni. (2)

— **Csongrád megye** igazoló választmánya a legtöbb adót fizető megyei bizottsági tagok 1888. évre érvényes névjegyzékének kiigazítása végett szeptember 27-én délelőtt 9 órákor a vármegye házában ülést tart.

— **Közigazgatási bizottsági** ülése lesz f. hó 21-én megyénknek, melyre e helyen is felhívjuk a bizottsági tagok figyelmét.

— **Oszi vásárunk** a mai napon veszi kezdetét a baromvásárral, míg az általános vásár holnap, vasárnap tartatik meg.

— **Ujoncbál.** Az ezen évben besorozott iparos ifjuság f. évi szeptember 25-én a csizmadia céh-ház nagytermében a helybeli első magyar zenekar közreműködése mellett zártkörű táncvigalmat rendez. Belépti díj személyenként 60 kr. Kezdeté 7 órákor.

— **Előfogatosokul** a városi tanács főosztályos *Lajos*, *Dunaháti-Mészáros Mátyás* és *Horváth János* volt régi előfogatosokat alkalmazta a jövő három évre.

— **Köszönet nyilvánítás.** Mindazon jó barátok, rokonok és ismerősök, kik feledetlen férjem, illetve apánk végtisztesség tételén megjelentek, fogadják e helyen is forró köszönetünket. Szentes, 1887. szept. 14. *Ehrmann ferenczné és családja.*

— **Rendőri hírek.** *Kiss Imre*, *Zsiga Sándor* 16 éves cselédje, *Kardos Sándor* 15 éves társát véletlenségből egy pisztolylyal meglötte. A lövés *Kardosnak* jobb csipőjébe furdott s jelenleg gyógykezelés alatt áll. *Mérgezés.* *Molnár Mihály* két éves gyermeke szülői gondatlanságból marószódát ivott, melynek mérgezése következtében meghalt.

— S te beleegyeznél, hogy leányunk kitérjen a hitéből?

— Oh, szívesen, csak azt tudjam, hogy leányom boldog lesz.

— Boldog? Hát ezután a levél után még erre is lehet gondolni? — mondá apám a kezében tartott levelet anyám elé dobva. — No, egy ilyen ember szép boldogságot ígér. — Asszony, folytatá apám, — téged csak a hűség vezet, te nem nézesz itt egyebet, mint leányod bárónéságát. — Hát van nekünk erre szükségünk és éppen azon áron, melyen ezt az üres dicsőséget ígérik?! Beszélj, Fáni, — fordult apám hozzám, — a te boldogságodról van szó. — Kérem, hogy azon levél után, melyet bizonyosan valami jóakaród juttatott kezédhez, érdemesíted-e a bárót arra, hogy elhagyod érte szüleid hitét, odahagyod érte azt az istent, kit eddig imádni tanultál? Jól meggondold gyermek, válaszodtól boldogságod függ!

— De apám, — mondám esengő hangon s alig bírtam az egyes szavakat kiejteni, ugy fojtogatott valami, — hátha . . .

— Hátha nem igaz, ami a levélben van, ugy-e, ezt kérde? szólt apám sziszegve, mint egy kigyó s székéről dühösen ugrott föl.

— Te is asszony vagy, — mondá — veszedelmbe rohansz. Jól érts meg: szerencsétlen leszesz.

— Igen, de atyám, — mondám most erőt nyerve, — hiszen egy félórával ezelőtt még te is meg voltál vele elégedve, s ez az értéktelen levél csak nem üzött ki belőled minden bizalmat iránta? — Ezt nem hihetem. Kérlek apám, szólj: így van-e?

Apám némán nézett reám. — Nem gondoltam, elfeledtem, — mondá, — hogy ezért az emberért hitedet kell megtagadnod. — Ez nagy bűn, melyet nem bocsát meg az isten!

E pillanatban kocsit állt meg a ház előtt. *Barkócy báró* jött meg egy nappal hamarabb, mint vártuk.

(Folyt. köv.)

— A veszprémi tűzvész. A nyomor már beköszöntött a veszprémi égettek közt. Ötszáz lélek legalább is három hónapig könyöradományokra fog szorulni, mert a szerencsétlenek kétségbeesésükben azt sem tudják, mihez fognak. A munkásoknak szerszámjai, a földművelőknek pedig mindenük odaégett és módját sem tudják annak, hogy keressék meg konyerüket. Közel hatszáz lélekek nincsen fedél alatt éjjeli szállása és a szabad ég alatt kénytelenek taanyázni. A leégett lakóházak teljesen elpusztultak és majd valamennyi bedőlt; az egész város részben siri csend van, egy élő lélekkel nem lehet találkozni, csakis egyik másik helyen látható egy-egy kétségbeesett nőt jajveszékelve vagyonának a romjai fölött. A mult héten, egyik éjjel, ismét volt tűz Veszprémben, de eltojították. Simor bibornok-prímás 500 frtot küldött a tűzkárosultaknak.

— A z ex e t e r i s z i n h á z é g é s e. Borzasztó színházégés volt Angliában, Exeterben e hó 5-én. Az előadás vége felé a színház kigyuladt a színpadról, és porrá égett, s a közönség egy része, kivált a mely a karzaton volt, odaveszett. Némely tudósítás kétszázal is többre teszi az áldozatok számát, egy hivatalos jelentés szerint azonban a halottak száma százegyven; a sebesültek száma is sok. A szerencsétlenség még rémitőbb, mint a bécsi és párisi színházéknál. Mert mialatt az áldozatok száma — mint most kiderült — a súlyosan sebesültekkel együtt kétszázal többre rug. Exeter városa csak 40,000 lakost számlál, a miből könnyen elképzelhető, mily nagy részét a lakosságnak sújtotta a katasztrófa.

— A király részvéte. A király Csáktorayán időzése alatt gr. Esterházy Móricz veszprémi főispántól mély részvétellel kérdezősködött a veszprémi tűzvész pusztításairól. Mikor pedig a küldöttségeket fogadta e hó 8-ikán, s a főispán bemutatta Kovács Imre veszprémi polgármestert, kihez a király így szólt: Részvétellel értesültem Veszprém város szerencsétlenségéről. Hány ház égett el? — A polgárm.: Százhat, felséges ur! Ezenkívül 58 melléképület. — A király: Ez nagy kárt tesz ki. Mennyi van konstálva? — A polgárm.: Mintegy 70—75 ezer frtnyi. — A király: Sok család nyomorog bizonynyal. — A polgárm.: Százhetvenhárom, felség! — A király: És a károsult tagok száma? — A polgárm.: Hatszázötven, hétszázig. — A király: Az nagy csapás mily állásnak a leégették? — A polgárm.: Többnyire igen szegény földművesek s kisebb gazdák. Alig mentek meg valamit; mondhatni, mindenük elégett. — A király megadult, részvétellel, elborult hangon: Szegény, szegény emberek! Ő felsége ezután barátságosan bocsátotta el a küldöttséget. Majd Esterházy főispán utján táviratilag 1000 frtot küldött a tűzkárosultaknak. Adományok e közben másfelől is érkeznek. A veszprémi püspökség pézstárából, Palotay Ferenc kanonok gondnok 1000 forintot adott. Gyűjtés foly megyeszerte, de a nagyobb adományokkal együtt alig folyt be mg ötezer forint.

— Mire tanítsa az apa a leányát? Tanítsuk arra leányunkat, hogy saját erejében bízzék, hogy tudjon kenyeret sütni, hogy tudjon inget varrni, hogy maga nézzen be az éléskamrába. Tanítsuk arra, hogy hamis haját ne viseljen, hogy jó erős cipőben járjon. Tanítsuk ruhámosására és vasalására. Tanítsuk arra, hogy maga készítse ruháit. Tanítsuk arra, hogy egy forint száz krajczár. Tanítsuk arra hogyan kell jó ételt csinálni. Tanítsuk arra, hogyan kell harisnyát foltozni és fejleni. Tanítsuk arra, hogyan kell karton ruhában járni, mégis királynéra emlékeztetni. Tanítsuk arra, hogy behatóan és helyesen gondolkodjék. Tanítsuk arra, hogy a piros arc többet ér száz halovány-nál. Tanítsuk arra, hogy nem a pénzben, hanem a jó erkölcsben van a gazdaság. Tanítsuk arra, milyen nagy istenáldás, mikor a konyhát, szobát rendbe tartjuk. Tanítsuk arra, hogy minél okosabban osztjuk be jövedelmünket, annál többet lehet meggazdálkodni. Tanítsuk arra, hogy néha a fiatal embernek feléje se nézzen. Tanítsuk arra, hogy minél bővebben költünk, annál közelebb jutunk a szegények házához. Tanítsuk arra, hogy leginkább az asszonyon fordul meg az utódok boldogsága. A mennyire tehetségünk engedi, tanítsuk a művészetre

is. Tanítsuk arra, hogy az Isten az ő képére teremtetett, de nem az erős fűzésben áll a hasonlatosság.

— Öngyilkos malacz. Győrtől történt. Mult csütörtökön délután egy kis malacz futott el a temető mellett és hirtelen ráfeküdt a vasuti sínekre. Eppen akkor robogott el arra a bécsi gyorsvonat. A malacz egy fájdalmas „oi“-t hallatott s a másik pillanatban uilehelte páráját. A kerék épen bus szívén ment át és kioltotta a szomorú malacz életét. Hogy a szerencsétlen ifju sertést mi birta az öngyilkosságra, azt eddig nem sikerült kideríteni, mert levelet nem hagyott bátra. Pénzügyi zavarokkal nem küzdött s így legvalószínűbb az a feltevés, hogy szerencsétlen szerelme volt végzetes tettének oka. Az is meglehet azonban, hogy bal- esetek esett áldozatul.

— Vasuti szerencsétlenség. Mint New-Yorkból tegnap kelettel táviratozzák, Coloradoban Leadville közelében egy munkásvonat kisiklott, mely alkalommal 14 ember meghalt, 61 pedig súlyosan megsebesült.

— Képes Folyóirat, a Vasárnapi Ujság füzetekben. Ezen új vállalat tizenhatodik füzete a következő tartalommal jelent meg: A nyíri pajkosok. Történelmi elbeszélés Szomaházy Istvántól. A „Segítség“-albumból: Rudolf trónörökös, József főherceg, Tisza Kálmán, Szontagh Pál, Szász Karoly, Beöthy Zsolt, stb. közleményei. Si Duo Faciunt Idem. Költemény Vajda Janostól. Mátyás király forrása. Elbeszélés Jókai Mortól. A földrengés. Arany János költeménye. A patak és a nefelejts. Költemény Gyulai Páltól. Berzeviczy Albert, a közoktatásügyi miniszterium új államtitkára. V. L.-től. Gróf Gvadányi József. Dr. Kovács Dömötől. Gróf Teleki Blanka. Kárpáti emlékek. Költemény Bartók Lajostól. Augustusban. Karsay Sándor, a dunántúli ág. hitv. evang. egyházkerület püspöke. Sántha Károlytól. Az augusztus 19-iki napfogyatkozás. Pasztai élet. Lombostalvi L. Janostól. Nem juttattok. Költemény B. Kemény Eadrétől. A cizilinder-próba. Orosz történetek. I. II. Hotel Budapest. Várnai Sándortól. A szent-istvánnapi ünnepély díszfogata. A zógi hegyomlás. Skót házasság. A párisi hírlapkiadó-hivatalok. Egyveleg. Irodalom és művészet. Sakkjáték. — R a j z o k : A cizilinder-próba. Bihari Sándor festménye. (Melléklet.) A nyíri pajkosok című elbeszéléshöz 2 kép. Dörre Tivadar rajza. A „Segítség“ album címlapja kibebírt alakban. Vágo Pál rajza. Jókai Mátyás király forrása című elbeszéléshöz két rajz. Roskovics Ignácztól. A „Segítség“ album borítékának hátsó lapja kibebírt alakban. Roskovics Ignác rajza. Berzeviczy Albert. Roskovics Ignác rajza. Gróf Gvadányi József háza Szokolcán, az emléktáblával. Gróf Gvadányi József. Gróf Gvadányi József háza Szokolcán (e század elején). Gróf Teleki Blanka szobra. (Saját műve). Lövey Klára. Gróf Teleki Blanka rajza. Kufstein. — Kufstein vidéke. Gróf Teleki Blanka rajza. Karsay Sándor ág. hitv. evang. püspök. Az augusztus 19-iki napfogyatkozás című cikkhez 5 kép. Az ezüst ágny-golyó a városligetben. Tolaay Akos rajza. Hat ökrös díszfogat a szent-istvánnapi néptünnepélyen. Dörre Tivadar rajza. „Segítség“ ünnepély a városligetben. Goró Lajos rajza. Városligeti képek. Hány Gyula rajza. Városligeti képek. Dörre Tivadar rajza. Táncvigalom a fővarosi pavilonban. A győztes szépek. A zógi katasztrófa. A Képes Folyóirat, mint a Vasárnapi Ujság füzetes kiadása, nyolc nagy negyedréti ivre terjedő felhavi füzetekben jelenik meg számos képpel és képmel- lékkel. Az egyes füzet ára 30 kr.; előfizetési ár egész évre (24 szám) 7 frt 20 kr., félévre (12 szám) 3 frt 60 kr., negyedévre (6 szám) 1 frt 80 kr. Előfizetéseket minden könyvkereskedés útján, valamint közvetlenül is elfogad — ugyszintén mutatványpéldányt levelező lapon történő megkeresésre küld a kiadó-tulajdonos Franklin-Társulat, Budapest, egyetem-utca 4. szám.

Közgazdaság.

— Franciaország buza-terméséről Barbe francia földművelési miniszter, a párisi molnár-kongresszus bankettjén beszédet tartott, melyben azt a reményét fejezte ki, hogy Franciaország időjártával buza-exportáló állammá válhatik, mert a buzatermesztés sehol se mutathat fel oly bámulatos fejlődést, mint Franciaországban. És a francia buzatermelők, a miniszter nézete szerint, még nagyot haladhatnak, mert ma egy-egy hektáron csak 14—15 hektoliter termesznek, holott a belga gazdák 22 hektoliterig vitték, az angolok pedig még tovább.

— Biztos fillokszera-irtószert talált fel állítólag egy francia szőlő-tulajdonos, Aimé d'artement Beynost kantonjában. Chetailnak hívják a derék férfit, aki le akarja küzdeni a bajt, mely 15 év alatt közel 15 milliárdnyi kárt okozott Franciaországban és nyolc évi tapasztalatra hivatkozva hirdeti, hogy célt ért. Chetail ugyanis egy saját szerül vegyi trágyaanyagot talált fel, melyet a fillokszera kiirtására és a szőlő trágyázására használ. A beteg szőlőtöke tövében kis lyukat váj, melyet megtölt a kérdéses trágyával. Az eső felbontja a trágyát és a gyökér minden részébe elviszi. A költség 30—40 centimes egy lábnyi területen és a kis trágyaréteget csak minden nyolczadik évben kell megújítani, Chetail 1872-ben kezdte a kérdést tanulmányozni és négy éven át folytatott eredménytelen kísérletek után 1876-ban elméleti eredményhez jutott. Akkor nem foglalkozott a találmányával, mert egyéb teendői voltak. De 1879-ben vett egy szőlőt, a melyet a fillokszera már teljesen elpusztított volt. Hozzálatott a munkához és most a szőlő tökéi mind meg vannak rakva gyümölcseivel. A mérget, mely a fillokszerát megöli, Chetail a plánta tövében használja és a tökéek évről-évre gyarapodnak, míg azok a tökéek, melyeknél Chetail a mérget nem alkalmazza, satnyák maradnak. Chetail egy lyoni lap főszerkesztőjének, aki őt meglátogatta, kijelentette, hogy találmányából nem akar semmit használni, csak azt óhajtja, hogy az érdeklettek vizsgálják meg és ha jónak látják, értékesítsék. A netáni jövedelmet Chetail jótékony célra szánja.

— A szőlő rothadása ellen egy amerikai gazda a következő eljárást ajánlja: Mihe- lyest a rothadásnak a legkisebb jele észrevehető, a szőlőtő minden irányban legalább négy lábnyira mindenféle gyomot és általában mindenféle növényt irtassuk ki s e területet oltott mézszel vonjuk be. Csak annyi meszet kell alkalmazni, hogy a talaj épen fehér legyen, a szőlőtő közvetlen övező talajt körülbelül 4 hüvelyknyira nem kell bemészelní. Ha a bemészélést nagy eső követné, az eső után ismét- leni kell. Ez eljárás ajánlójá igen jó eredményeket ért el ezzel, mit a méz abszorbeáló képességének tulajdonít, nemylend fogva az a levegőt a szőlő körül megtisztítja és a rothadást lehetlenné teszi. Ugyanezért a kiszedett burgonya rothadása ellen is alkalmazza oly módon, hogy a halomba vagy ládába rakott gumók közé meszet fecskendez.

A későn érett dinnyék karácsonyig is eltarthatók, a görög dinnyék a leszakítási kocsáyaál beszurkolva, jól kikéneezett hordókba tétetnek s ezekben pincékbe helyeztetnek; a sárga dinnyék pedig valami kaptárszerű hálóban ugyannyi fagymentes, de tiszta helyiségben felakasztva tartatnak. Megjegyzendő, hogy az eltevésre kiválasztott dinnyéknek teljesen hibátlan bájnaknak és jól kiértettek kell lenni.

— A rózsapenesztől, mely a rózsafákat el szokta lepni, igen olcsó szerrel szabadulhatunk, ha 100 liter vízben 1 és fél kiló sót oldunk föl és e sós vízzel 2—3 napig egymástán megmó- tózzuk a rózsafákat. Ugyan szerrel más növényeket, például a dinnyéket is megszabadíthatjuk a penésztől, csak hogy a só mennyiségét arra képest kell változtatni, a mint a növény edzettebb vagy gyö- rébb természetű.

Üzleti értesítés.

Szentes, 1887. sept. 16.

Piaczunkon a buzaárak a lefolyt héten is hanyatló irányzatot követtek s noha az eladók tartózkodtak terményeiket olcsó áron elpredálni, mégis mintegy 5—6000 mm. adatott el. A következő árakat jegyeztük:

Buza, piros, mm. 6 frt., sárgás 5 frt 80—90 kr.
Árpa (köbble) 3 frt 60—80 kr.
Kukorica (köbble) 5 frt, 5 frt 20 kr.
Ujukorica csövesen, szákszámra (két véka) 1 frt., 1 frt 10 kr.
Zab (köbble) 3 frt., 3 frt 20 kr.
Heremag mm. 36—40 frt.
Szalonna mm. 48—50 frt.

— Egy nő Angolhomból. Angolhon nyugati részében Devonshire grófságban él Clements Mária, egy értelmes és szorgalmas nő, kinek szervezeti betegségét és végre ebből való gyors gyógyulását minden rónak érdekében áll ismerni. „Egy nagyobb gazdaságban — így beszéli — voltam alkalmazva. Túl ságos munka következtében fejfájást kaptam, követve halálos gyengeségtől és gyomorbetegségtől, míg végre képtelen voltam bármily táplálékot vagy italt magamban tartani. Kényeszerülve voltam számos hétig ágyamat őrizni. Nyugalom és pihenéstől kissé javulva, ismét munka után néztem, de csakhamar heves fájdalmat éreztem oldamlamban, mely kevés idő múlva egész testemben elterjedni látszott és minden tagomban lüktetett. Ezt köhögés és légzési nehézség követte, úgy, hogy végre már nem bírtam magamat a másod izben is ágyba estem, mint gondolám utoljára. Ismerőseim mondták, hogy végörám immár közel van s nem élek tovább, csak addig, míg a fák újra felveszik zöld tavaszi díszüket. Ekkor történt, hogy egy Shaker röpirat jutott kezemhez. Kértem anyámat, hozza nekem egy üveg SHAKER EXTRACT-ot, melyet én az utasításhoz híven kezdtem szedni; még felét sem vettem be és máris javulást éreztem állapotomban. Utolsó betegsémem 1883. június hó 3-án kezdődött és augusztus 9-ig tartott, midőn a Shaker-extractot kezdtem szedni. Ig-n később ezután már képes voltam könnyebb munkák végzésére. A köhögés felhagyott és nem szenvedtem többé légzési nehézségekben. Most immár tökéletesen meggyógyultam. És oh! mily boldog vagyok! Nem találok szavakat halám kifejezésére, midőn a Shaker-extractot iránt érzek. Meg kell jegyezmem, hogy kerültem orvosai óva intették a népet ezen áldásos szer használatától, azt mondván, hogy az nem tesz jót és hogy a Shaker röpiratok számos ember romlását fogják okozni; és ime most én épen ezen szernek köszönöm egészségemet. A röpiratot ki kölcsönöztek elolvasás végett s a birtokomban levő mintegy 6 mérföldnyi területet járt be kézfőlkézre. Tizennyolc mérföldről jötték szenvedő emberek elkérni azt tőlem, hogy azután gyógyszer vegyenek, tudván, hogy én egészségemet annak köszönhetem, s biztosan híven, hogy jó uton járnak. Egy asszonyt ismerek, ki már a halál révében állott, s monda, hogy semmiképpen nem tud magán segíteni, habár már számos orvos tanácsát vette is igénybe, egy sem tudott rajta segíteni. Én beszéltem neki a Shaker-extractról és Seigel labdacokról, melyek nagyban előmozdítják az előbbi hatását, s mindkettőt nevével fölirtam neki, elhagyta eltéveszte. Ő tanácsomat követve, Shaker-extractot vett és ime most a legjobb egészségnek örvend s az emberek megszöszö földön bámulják csodás felgyógyulását. Ezen két szer oly sikert aratott vidékünkön, hogy azt mondják, nekik már nincs s többé orvosra szükségük, ők csak Shaker-extractot és Seigel labdacot vesznek. Kiszívnyben szenvedők, kik ágyukat őrizték; és ujjokat is alig bírták mozdítani, meggyógyultak általa. Kerületünkben van egy leány, ki vizen való átmenetkor megbalt és öt évig nyomta az ágyat, szorulás és köszvényes fájdalomokban szenvedvén oly mérvben, hogy már az öngyilkosságra gondolt. Nem volt orvos a szomszédos kerületekben, kihez ne fordult volna segélyért a szegény leány anyja, de mind haszontalan! Kijelentették, hogy nem áll hatalmukban segíteni. Midőn a lelkéért haragot megkondulni hallottuk, mindig azt gondoltuk, ez már neki szól, azonban a Shaker-extract és Seigel labdacok megmenték életét és most már oly egészséges mint bárki más, templomba jár és minden mezei munka képes. Mindenki bámult, midőn ötlet kint járni látta, tudván hogy már évek óta nyomta az ágyat. Manapság legmélyebb hálával viseltem a Shaker-extract és Isten jósága iránt Clements Mária.”

Egy üveg Shaker-Extract ára 1 frt 25 kr., egy doboz Seigel labdacok ára 50 kr. Magyarországi főraktár Budapesten: király-utca 12. szám Török J. gyógyszerüzében s általa az ország minden gyógyszerüzében kapható Szentesen: Várady Lajos és Podhradszky Ferencz gyógyszerész uraknál.

Budapesti piaci árak.

Budapest, sept. 15.	
Buza (uj) tiszavidéki	6 frt. 60 kr. 6 frt 85 kr.
„ „ pestvidéki	5 „ 55 „ 6 „ 80 „
Rozs	5 „ 25 „ 5 „ 50 „
Arpa	5 „ 10 „ 5 „ 30 „
Zab	5 „ 70 „ 5 „ 75 „
Kukorica	5 „ 65 „ 5 „ 70 „
Köles	4 „ 70 „ 5 „ 10 „
Disznósír	57 „ 50 „ 57 „ 75 „
Szalonna	50 „ — „ 50 „ 50 „

Az árak 100 kilogrammonként értendők.

Köbányai sertésvásár.

KÖBÁNYA, 1887. szept. 15.

Az üzlet változatlan. Magyar urasági öreg, nehéz 43—44 frt, fiatal nehéz 44½—45 forint, fiatal, közép 45—46 forint, könnyű 46—46½ forint. — Szedett nehéz 42—43 forint, közép 44—45 forint, könnyű 45—45½ frt. Szerbiai nehéz 43—44 forint, közép 42½—33 forint, könnyű 50—50½ forint. — Hizó 1 éves élősulyban — forint, — hizó két éves élősulyban 4% —. — Az árak hízalt sertéseknél páronként 45 kilós és 4% levonással kilogrammonként értendők. Makkos sertés, élősulyban 4%-os levonással. — frt

Gőzhajózási menetrend

a felső Tiszán, Szeged és Szolnok között.
Vegyes szolgáltatban.

Érvényes 1887. április hó 3-tól.

Fölfelé:

Szegedről Szentesre: vasárnap és szerdán reggel 5 óra előtt nem.

Szentesről Szolnokra: vasárnap és szerdán d. e. 10 óra előtt nem.

Lefelé:

Szolnokról Szentesre: hétfőn és pénteken reggel 5 óra előtt nem.

Szentesről Szegedre: hétfőn és pénteken d. e. 10 óra előtt nem.

Vasuti menetrendek.

Kunszentmárton—Szolnok.

Omnibuszvonat: 12 óra 24 perc délután

Szolnok—Kunszentmárton

Omnibuszvonat: 11 óra 11 percek délelőtt.

Félegyházáról Budapestre.

Gyorsvonat: 3 óra 48 perc reggel.

Személyvonat: 4 óra 28 perc reggel.

Omnibuszvonat: 10 óra 37 perc reggel

Személyvonat: 4 óra 28 perc délután.

Feketeselyem, faille, française, surah, satin, merveilleux, satin luxor, atlasz, damaszt, rips és tafotta méterje 1 ft 10-től 8 frt 85 krig. (120 különféle minőségben).

Ruhákban vagy végekben vámtentesen hához szállít HENNEBERG G. (cs. kir. udv. szállító) ZÜRICH szelyemgyári raktára. Minta postafordultával. Levelekre 10 kros bélyeg kell

Hatóságilag engedélyezett végeladás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint felhalmozott disz, norinbergi és rövidáru cikkeimnek egy részét hatóságilag engedélyezett

végeladás útján

a legrövidebb idő alatt még a gyári áron alul is kiárúsítom.

Tisztelettel

3—3 Hoffmann Jakab.

Magyarország leghíresebb s legrésze-savdúsabb ásvány vize, a

SZOLYVAI

mely savanyúvíz, borral vegyítve, a legkellemesebb üdítő italt nyújtja; gyomor- és idegbajokban gyors és kitűnő segélyt ad; tüdő-, hörgőbántalmaknál, húgycsőhólyag hurutoknál és járványos betegségek alkalmával kitűnő gyógyszer képez. — mindenkor megrendelhető

MARSALKÓ KÁROLY

munkácsi uradalmi ásványvízberlőnél Nyíregyházán; s kapható jelesb gyógyszerüzárakban, fűszerkereskedésekben és vendéglőkben is.

Eladó

TEÉSEN 28 HOLD FÖLDBIRTOK, elő- előnyös feltételek mellett, a tulajdonos szentesi és szentes-vidéki takerékpénztárak igazgatósága által.

Figyelmeztetés.

A város tulajdonát tevő sörház és sörházi földek hasznóbérbeadása tárgyában előlegesen f. évi szeptember 22-ikére tervezett árverés, az ugyanazon napon tartandó vasutmegnyitási ünnepély miatt, f. évi sept. 25-én délelőtt 11 órára tüzetik ki.

Szentes, 1887. sept. 15.

NAGY IMRE,
tanácsnok.

Egy uri nő,

aki maga a becsületesség és tisztakezűség, a háztartásban teljesen jártas, — HÁZTARTÓNÉNAK ajánlja magát a t. uri közönség figyelmébe. Értekezhetni lehet vele Szegvárt, 368. sz. saját házánál.

1995—ph. 887.

Hirdetmény.

Kunszentmárton város tulajdonát képező vásári és piaci helypénzszedési és Körös-halászlási jog 1888 év január 1-től 1890. évi december 31-ik napjáig tartó 3 egymástani évre Kunszentmárton város közháza nagytermében 1887. évi szeptember hó 25-ik napján délelőtt 9 órakor megtartandó nyilvános szóbeli árverésen a legtöbbet ígérőknek hasznóbérbe fog adni,

Mire az árverezni kívánók oly megjegyzéssel, hogy a kikiáltási ár 25%-át magukkal hozzák, s a részletes feltételeket a város főjegyzőjénél a hivatalos órák alatt megtekinthetik, ezennel meghivatnak.

Kunszentmárton, 1887.

TÓTH KÁROLY,
h. polgármester.

Érsek József örökösének

I. t. 770. számú házuk, melyben egy jó forgalmu bolthelyiség is van, szabad kézből örök aron eladó; értekezhetni lehet I. t. 135. szám alatt.

645. szám. v. 1887.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbíróóság 3585—857. számú végzése által Eurich József javára H. Török Sándor szentesi lakos ellen 125 frt tőke, ennek 1887. évi június hó 20. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 42 frt 21 kr. perköltetés követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkával bíróság le- és felülfoglalt és 831 frtra becsült 4 ló és 2 kocsi és 90 vontató búzából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 4090 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Szentesen, a kir. bíróságnál leendő eszközzésére 1887-ik évi szeptember hó 19-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűztetik és a hoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az ériatett ingóságok ezen árverésen az 1881 évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőknek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szentesen, 1887-ik évi szeptember hó 7-ik napján.

Végh Sándor,
kir. bírósági végrehajtó.

Hirdetmény.

A szentesi állomási vendéglő, illetve a vasuti indóházban és pályaudvaron gyakorolható sör, bor és pálinkamérési jog, meleg s hideg ételek kiszolgáltatásával egybekötve, f. évi szeptember 20-tól 1889-ik évi dec. 31-ig terjedő időre, f. évi szeptember 19-én, d. e. 10 órakor a tanácssteremben tartandó nyilvános szóbeli árverésen hasznóbérbe fog adni.

Felhivatnak bérleni kívánók, hogy kellő bánatpénzzel ellátva, a jelzett helyen és időben jelenjenek meg.

Szentes, 1887. szeptember 16.

Nagy Imre,
tanácsnok.

Dónáth Istvánnénak

Dónáton levő 23 hold földje három évre hasznóbérbe kiadó. Hasznóbérleni kívánók értekezhetnek a tulajdonossal I. t. 276. sz. a.

SCHLESINGER FERENCZ

a SCHLICK-féle vasöntöde és gépgyár részv. társ. KERÜLETI KÉPVISELŐJE, mezőgazdasági gép- és eszközlaktára és ügynöksége SZENTESÉN,
főutca, Horváth-féle ház.

Ajánlja a n. é. gazdaközönségnek dusan felszerelt **mezőgazdasági gép- és eszközlaktárát**, hol is minden e szakmába vágó **gépek és eszközök**, ugymint:

a hatvani ekeversenyen első helyen kitüntetett

Schlick-féle szab. „Triumph“ sorvetőgépek, Schlick-féle szab. 25. sz. egyes. — Schlick-féle szab. mélyítő, — Schlick-féle szab. VI. sz. kettős és Schlick-féle szab. I. hármas ekék, eredeti Vidats egyes, lapáló és töltőgető ekék, kítűnő rosták, magválasztók, kukorica-morzsolók, csőves tengeri darálók (litte grant kisóriás) répavágók és zúzók, szecslovakók, boronák stb. eredeti gyári áron kaphatók.

Midőn még egyszer a n. é. gazdaközönség becses figyelmét gazdasági gépraktáromra kikérem, értesitem, hogy mindennemű gazdasági gépek nemcsak megtekinthetők, de azokat próbára ki is adom.

Legkedvezőbb fizetési feltételeket adom.

Kiváló tisztelettel:

SCHLESINGER FERENCZ.

2—6

Kölesön ZSÁKOK a legjutányosab heli kölesöndij mellett nálam kapható.

2—2

ELŐLEGES ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint ugy, mint eddig minden évben, a ránk jövő **szentesi őszi vásárra**

dusan felszerelt őszi és téli női felöltőkből álló raktárammal most is meg fogok jelenni s **izléses, legújabb divat szerinti és minden igényeknek megfelelő áruimat a legjutányosabb árak mellett** a t. közönség becses figyelmébe ajánlom.

Elárúsító hely: a vásártéren saját fabódémban.

Tisztelettel: **GRÜNBLATT IGNÁC**, Kecskemétről.

Házbérbeadás.

Szentesen a IV. tized 88. sz. a. fekvő, ezelőtt Szegi Lukács tulajdonát képező háznál két lakás, magtár és gazdasági épületek, egyútt vagy külön-külön, — hosszabb időre haszonbérbe adandó.

A feltételek Farkas Gedeon tulajdonosnál tudhatók meg.

Tisztelettel tudatom a t. közönséggel, miszerint a szentes—kunszentmártoni vasút megnyitásával

szállítási és bizományi üzletet nyitottam. Akiknek ki vagy beszállítani való áruja lesz, ott helyben átveszem s igen mérsékelt díjért szállítom. Tisztelettel

1—2 KOHN GÁBOR,
szállító és bizományos Szentesen.

62 hold föld

épületekkel, a mucsihádi dűlőben (Búsérben) haszonbérbe adandó. Bővebb értesítés kapható ADÁM JÓZSEF kir. bírósági végrehajtónál Kun-Szent-Mártonban.

Weinmann Salamon I. t. 3. sz. a. lakosnál **üres boroshordók** vannak olcsó áron eladandók.

SIMA FERENC KÖNYVNYOMDÁJA SZENTESÉN.

Elvállal minden a

könyvnyomdászat körébe vágó munkákat,

ugymint:

diszes számlák, jegyzékek és tudósító levelek, eljegyzési és esketési kártyák, izlés-s meghívók és táncrendek (szines nyomás vagy aranyozással), étlapok, városi és községi hivatalos nyomtatványok,

ÁRJEGYZÉKEK, CIM-, ASZTALI ÉS NÉVJEGYEK, GYÁSZLAPOK, táblás kimutatások, időszaki és folyóiratok, hirdapok, művek, diszes kivitelű szalagaranyozások,

IPAR ÉS KERESKEDELMI KÖRLEVELEK, ügyvédi és irodai nyomtatványok, levélpapírok és borítékok cégnomással, falragaszok stb. stb minden szín- és nagyságbani gyors, pontos izléses és jutányos ároni ekészítésére.

Ugyanitt a

„SZENTESI LAP“

cimű vegyes tartalmu hetiközlönyre, mely immár a tizenhetedik évi folyamába lépett, — elfizetések elfogadtatnak, hirdetések felvétetnek.

2348—887. tk. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy L. Stein & Comp. bécsi cég végrehajthatónak özv. Balogh Ferencné és Balogh Sándor végrehajtást szenvedők elleni 90 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a szentesi kir. törvényszék (a szentesi kir. járásbíró) területén lévő, Szentesen III. 161. sz. a. fekvő, a szentesi 4844 sz. tjkvben 2600 rsz. a. foglalt telekkönyvvel udvarterü házból özv. Balogh Ferencné szül. Magyar Juliánna és Balogh Sándor tulajdonát képező $\frac{5}{6}$ -od részre az árverést 2000 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1887. évi október hó 10-ik napján délelőtt 9 órakor az alulirt telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10^0 -át, vagyis ehez képest 200 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333.

sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szentesen, 1887. évi július hó 30-ik napján.

A szentesi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Bartha,
kir. aljbíró.

1

2191—887. tk. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Pete Albert szentesi lakos végrehajthatónak, Dömsödi Gergely szentesi lakos végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében, a szentesi kir. jbiróság területén levő, Szentes városában III. 436 népsorszám a. fekvő, a szentesi 14,015 sz. tjkvben 2924 rszám alatt foglalt, 213 n. sz. öl udvarterü 424 frt becsértékű házból Dömsödi Gergely alperest illető fele részre, az 1881. LX. t.-c. 156. §-a C. pontja

alján pedig neje Dancsik Anna tulajdonát képező másik fele részre is, és így az egészre a felüligéreti árverést 329 frt 30 krban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1887. évi október hó 17-ik napján délelőtt 9 órakor az alulirt telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól eladatni nem fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10^0 -át, vagyis ehez képest a fentebbi felüligéreti összeget készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szentesen, 1887. évi július hó 11-ik napján.

A szentesi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Bartha,
kir. aljbíró.

1

Legelterjedtebb s legolcsóbb magyar napilap, külsejében a legszebb, tartalma szerint a legélénkebb.

Előfizetési árak:

Egész évre... 14 frt — kr.
Félévre... 7 „ — „
Negyedévre... 3 „ 50 „
Egy óra... 1 „ 20 „
Egyes szám Budapesten 4 kr.
Vidéken 5 kr.

Kiadóhivatal:

Budapest, nádor-utca 7. sz., földszint,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszo-
lamlások intézendők.

PESTI HIRLAP

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetés legolcsóbban pos-
tautalványnyal eszközölhető

Mutatványszámokai

levelező-lapon nyilvánított ki-
vánatra egy hétig ingyen és
bérmentve küld a kiadóhivatal.

Előfizetések a hó bármely nap-
jától kezdhetők.

A magyar olvasó közönséghez!

A „Pesti Hirlap“ immár a kilencedik évfolyamát éli. Fényes írói kör csoportosul körülötte s a legújabb rendszerű rotációs gép nyomja, mely a lapot óránként 15 ezer példányban teljes 16 oldalon és már fölvágvá állítja elő, mi nagy kényelmére van az olvasónak és egész Európában eddig egyedül a „Pesti Hirlap“ dicsekedhetik ez ujtással.

S méltán büszke lehet a Pesti Hirlap arra, hogy ma a legkedveltebb s legelterjedtebb lap, de még inkább arra, mint lett azzá? Nem hízelt soha a közönség hullámzó szépségének, hanem becsületesen és lankadatlanul, gyakran az áramlat ellen is lobogtatta a zászlót, melyet kitűzött. Pedig erre a zászlóra rossz idő járt, mert a liberalizmus a mi zászlónk. Magyarország újabb állami életének a liberalizmus a gyökere. Magyarországon csak egy hazafias program lehet hát: e gyökereket kimélni. Ez volt, ez lesz a mi irányunk, melyet csak azzal toldottunk meg, hogy függetlenek vagyunk s leszünk a pártoktól.

A „Pesti Hirlap“ nem hajlik sem ide, sem oda, nem ösmer pártokat és gyűlölködést; az igazságot keresi mindenben s mert csak az igazságot nézi, melyik oldalon van, meg nem nézi.

Politikai programunk tehát: erélyiel és igazsággal szolgálni a nemzeti politika, szabadelvű haladás és magyar demokracia érdekeit, kormánytól és pártoktól egyaránt függetlenül.

Vezérokkeinket különböző pártállású jeles publicisták s politikai tekintélyek írják: Pulszky Ferenc, Horváth Gyula, gr. Bánffy Béla, Eötvös Károly, Beksics Gusztáv, Törs Kálmán, Pesty Frigyes, Borostyáni Nándor, Kenedi Géza (felelős szerkesztő) stb.

A t. Házból cím alatt országos hírvé vált karcolatokban az újabb írói nemzedék legkifináltabb s legnépszerűbb tagja Mikszáth Kálmán humorizálja az országgyűlési pártok és notabilitások ferdeségeit, párttekinet nélkül.

Távoarovatunk a legváltozatosabb, legélénkebb s oly gazdag, hogy nem ritkán három-négy tárcát is közlünk egyszerre; legjobb nevű s a közönség előtt legkedveltebb íróink gazdagítják a „Pesti Hirlap“ e rovatát, kiknek sorából legyen elég kiemelünk a következőket: dr. Ágai Adolf (Porzó, Csicseri Bors), Bartók Lajos, Beniczky Bajza Lenke, Borostyáni Nándor, dr. Kenedi Géza (Quintus), Kürthy Emil, Mikszáth Kálmán (Scarron), Murai Károly, dr. Schwarz Gyula, Sebők Zsigmond, Szemere Attila, Szécsi Ferenc, Tábori Róbert (Columbus) stb.

A többi rovatokra is a legnagyobb gondot fordítják rovatvezető munkatársaink: Antall Károly, Barabás Albert, Luby Sándor, Somogyi Ede, Schmitt József (segédszerkesztő), stb., — csupa kipróbált journalistikai munkaerő, — úgy, hogy jól értesültség, élénkség, a tartalom gazdagsága és választékossága tekintetében a „Pesti Hirlap“-pal alig vetélkedhetik még egy lap.

Távíratok rovatunk mindig a leggazdagabb s kiállja a versenyt bármely európai nagy lappal. Ugy a vidékről, mint a külföldről saját tudósítóink látnak el eredeti távíratokkal s mikor az események úgy kívánják, belmunkatársaink sorából külön tudósítót is küldünk az események színhelyére, mint legutóbb Bulgáriába.

Heti melléklapjaink — mint Kertészeti Ujság, Házi Tanácsadó, Gazdasági Ujság, stb. — kivívták a nagy közönség hálás elismerését közhasznosságukkal.

Nagy gondot fordítunk még mulattató karcolatok, apróságok, a közönség köréből való panaszok közlésére, valamint a mindenki által szívesen olvasott szerkesztői üzenetekre.

Regényünk mindig jól van megválasztva az érdekesítő újabb termékek közül.

S bár legdiszesebb kiállításban naponta (a hétfői féllapot kivéve) két teljes ívet — 16 oldal — adunk olvasóink kezébe, külön kedvezményül hetenkint egy zenemellékletet is csatolunk, előfizetőink számára teljesen ingyen, úgy hogy a zenekedvelő előfizető évenként 60—70 jó darabot tartalmazó zene albumot gyűjthet össze. Oly kedvezmény ez, minőt ma egyetlen európai lap sem nyújt előfizetőinek.

Mindezen kedvezmények dacára a „Pesti Hirlap“ a legolcsóbb napilapnak méltán mondható, amennyiben csekély összeggel (havonként 20 kr.) drágább az ugynevezett kis néplapoknál, melyeknél pedig ötszörte többet tartalmaz.

Legyen szabad ezek után remélnünk, hogy a „Pesti Hirlap“-ot a művelt magyar közönség ezennel is pártolni s lehetőleg terjeszteni is fogja.

A „Pesti Hirlap“ előfizetési ára:

Egész évre... 14 frt — kr.
Fél évre... 7 frt — kr.
Negyed évre... 3 frt 50 kr.
Egy óra... 1 frt 20 kr.

Előfizetések a hó bármely napjától kezdhetők. Lapunk címének megírásakor szíveskedjenek a t. előfizetők arra ügyelni, hogy csakis „PESTI“ Hirlapot irjanak.

A „Pesti Hirlap“
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Mutatványszámokat egy hétig ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal v., nádor-utca 7. szám.

BUDAPEST,